

Arrest

nr. 69 364 van 27 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FALLAH, loco advocaat I. SIMONE, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 14 december 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 14 juni 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 14 juni 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit Surenavan, verklaart omwille van volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. In uw land had u samen met uw broer een tandartspraktijk, waar u als tandtechniekier werkte. U runde uw praktijk van thuis uit. Toen u pas gestart was, eiste de burgemeester van Surenavan, V.(...) A.(...), smeergeld van u opdat u de praktijk zou kunnen uitbaten, maar u ging hier niet op in. Gedurende een periode van 2-3 jaar, tot aan de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, bleef de burgemeester druk op u uitoefenen met behulp van zijn handlangers opdat u steekpenningen zou betalen. U werd ook enkele malen bedreigd. Voor Nieuwjaar 2008 werd u gevraagd propaganda te voeren en stemmen te ronselen voor presidentskandidaat S.(...) S.(...) in aanloop naar de verkiezingen. Het dorpshoofd had dit in persoon zelf geëist van u. U maakte hem echter duidelijk dat u niets met politiek te maken had, noch wilde te maken hebben. Na een familiefeest bij uw grootmoeder op oudejaarsavond keerde u terug naar huis en u zag dat de praktijk vernield was. Op 19 februari 2008 ging u 's morgens in het centrale kiesbureau van Surenavan uw stem uitbrengen voor oppositiekandidaat L.(...) T.(...)-P.(...). Hier was u getuige van fraude: u zag dat iemand uit de kring van V.(...) A.(...) naar de stembus toeliep om er vier enveloppen met stembriefjes in te steken. U greep zijn hand vast en zei tegen het dorpshoofd dat hij stond toe te kijken terwijl dit plaatsvond. Hierop ontstond een hevige discussie tussen u en het dorpshoofd, waarbij hij u dreigde te vermoorden als dat nodig zou blijken. U werd meegenomen naar het politiebureau van Vedi. Daar werd u geslagen, en uiteindelijk vrijgelaten rond middernacht. U vertrok de volgende dag naar uw oom in Jerevan, waar u verbleef tot eind maart, begin april 2008. U volgde het nieuws over de verkiezingen op de voet. Toen u zag dat er geen machtswissel zou plaatsvinden door de overwinning van S.(...) S.(...), besloot u, samen met uw broer, Armenië te verlaten en te vertrekken naar Moskou. Via een kennis vond u er een verblijfplaats. U en uw broer trachtten eerst een praktijk te starten maar omdat dit te moeilijk was, keerde uw broer na anderhalve maand terug naar Armenië. Wat later vernam u van uw broer dat de burgemeester hem was tegengekomen en nog steeds op wraak uit was op u wegens de ruzie die op de kiesdag had plaatsgevonden. U bleef achter in Rusland en ging aan de slag bij een firma als tractorchauffeur. U werkte lange uren en kreeg uw loon niet volledig uitbetaald. De directeur van de firma hield uw paspoort in, volgens hem om uw tewerkstelling officieel te maken. Rond september 2009 werd u naar een andere firma verplaatst, waar u tot midden november 2009 werkte. Toen u op een dag met een collega onderweg was naar een nieuwe werksite, zag u in de vrachtwagen een zakje liggen met uw paspoort en andere documenten. U nam uw papieren en vluchtte weg. Op advies van een vriend die de reis en de nodige papieren regelde, besloot u te vertrekken uit Rusland, en op 14 december 2009 kwam u in België aan. U diende dezelfde dag nog uw asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw militair boekje, uw geboorteakte, uw studentenkaart, uw diploma's, uw Russisch rijbewijs, uw Armeens tractorrijbewijs, uw Russisch tractorrijbewijs, psychiatrische attesten en een medisch attest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat, vermits u Armeens staatsburger bent, uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade m.b.t. Armenië dient te worden beoordeeld. De door u verklaarde vrees betreffende Rusland kan enkel worden in overweging genomen voor zover die van invloed zou zijn op uw vrees jegens Armenië. Echter verklaarde u uitdrukkelijk dat er geen enkel verband is tussen de in Rusland ervaren problemen en uw vrees jegens de burgemeester van Surenavan in Armenië. U verklaarde integendeel in Rusland problemen te hebben gehad met de directeur van het bedrijf waar u was tewerkgesteld (CGVS 26 augustus 2010, p.9). Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest dat bij terugkeer naar Armenië de burgemeester van Surenavan u verder zal lastigvallen om redenen van persoonlijke wraak, dat hij een rechtszaak zou kunnen aanspannen tegen u en u mogelijk zelfs zou kunnen vermoorden. U baseert deze vrees op bedreigingen die hij en anderen uit zijn persoonlijke kring uitten tegen u en uw broer sinds het begin van uw tandartspraktijk, en op een uitspraak die hij deed in het kiesbureau. U kunt uw verklaarde vrees echter niet aannemelijk maken. Eerst en vooral slaagt u er niet in een begin van bewijs te leveren van het bestaan van de tandartspraktijk, noch van de vernieling van de praktijk. Op de vraag of u een vergunning van uw praktijk kon voorleggen verklaarde u zonder vergunning te hebben gewerkt omdat u als student nog geen vergunning kon aanvragen, en omdat dit mogelijk was in het dorp waar mensen jullie kenden (CGVS 4 oktober 2010, p.4). Ook van de vernieling van de praktijk kan u geen enkel bewijs voorleggen (CGVS 4 oktober 2010, p.4-5). Zo verklaarde u dat alle apparaten in de praktijk waren beschadigd, maar dat u hierna geen concrete stappen nam om enige klacht in te dienen, en dat er bijgevolg geen proces-verbaal was opgesteld. Ook beweerde u dat het enig mogelijke bewijs van die vernieling foto's waren, maar dat u daar niet over had nagedacht op het moment zelf. Op de vraag of er enige getuigen waren van de vernieling, verklaarde u dat enkel de burens getuigen waren, maar dat zij dit niet zouden willen doen vermits zij dan zelf in gevaar zouden komen te staan. Dit totale gebrek aan bewijzen van uw tandartspraktijk kan niet aannemelijk genoemd worden. Immers, luidens uw verklaringen was de praktijk rond 2004 of 2005 opgestart (CGVS 4 oktober 2010, p.1-2) en de vernieling van de praktijk gebeurde op Nieuwjaar 2007-2008. In die periode van ongeveer 4-5 jaar runde u samen met uw broer een praktijk waar u patiënten ontving. Bijgevolg zou het niet onmogelijk zijn om enige officiële documenten te kunnen voorleggen die het bestaan van de praktijk staven. De vaststelling dat u op geen enkele wijze het bestaan van uw praktijk kunt staven, noch de aangebrachte vernielingen in uw praktijk met overtuigingsstukken kan aantonen, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds ernstig aan. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS 12 juli 2010 p. 11 & 14; CGVS 26 augustus 2010 p. 8-10; CGVS 4 oktober

2010 p. 8-9, 13) dat u actueel nog steeds A.(...), de burgemeester van uw dorp Surenavan, vreest. U stelt dat A.(...) en zijn familie hoge posten bekleden en zeer machtig zijn. In de periode dat u in Rusland verbleef vernam u van uw broer dat A.(...) u nog steeds zocht en dat zijn macht niet afgezwakt is. U stelt verder dat de situatie onveranderd zal blijven zolang hij aan de macht is en dat u steeds iets te vrezen zal hebben in Armenië zolang hij aan de macht is. Er moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in oktober 2008 burgemeesterverkiezingen plaatsvonden in uw dorp Surenavan. A.(...) stelde zich toen opnieuw kandidaat maar werd niet herverkozen. De nieuwe burgemeester van uw dorp is nu K.(...) K.(...). Deze vaststelling ondermijnt aldus uw beweringen over de machtspositie die A.(...) zou hebben in Armenië, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnt. Ook de vaststelling dat u niet op de hoogte bent van het feit dat A.(...) niet langer de burgemeester is van uw dorp ondermijnt uw geloofwaardigheid. Het feit dat u uw broer sinds november 2009 niet meer hebt gecontacteerd, geeft verder reden tot twijfel over de ernst van uw vrees om terug te keren. U werd nadrukkelijk gevraagd over de redenen waarom u geen contact hebt opgenomen met uw broer sinds uw komst in België om de stand van zaken in uw dorp Surenavan na te gaan (CGVS 26 augustus 2010, p.9-10). U bleef ter zake echter het antwoord schuldig, en verwees enkel naar uw laatste contact in november 2009 toen uw broer nog kort naar Rusland was gekomen om werk te zoeken. U antwoordde verder zelfs (CGVS 4 oktober 2010, p.13) dat u op dit eigenste moment niet over informatie beschikt dat A.(...) en personen uit zijn kring u zoeken, en u herhaalde dat zolang hij aan de macht is, u steeds iets te vrezen zal hebben in Armenië. Evenwel kan verwacht worden dat u veel meer inspanningen zou leveren om u actief te informeren over de situatie in Surenavan. Uw passieve houding en gebrek aan contact met uw broer, die bovendien volgens uw eigen verklaringen ook hinder heeft ondervonden in zijn werk omwille van de problemen tussen u en A.(...) (CGVS 12 juli 2010, p.7-8), noch met enige andere familieleden in Armenië, geven blijk van een manifest gebrek aan interesse in de nasleep van de door u ingeroepen feiten. Hierdoor wordt niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees ondermijnd, maar wordt eveneens de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang gebracht. Ook blijkt uit uw verklaringen dat de burgemeester er mee dreigde een rechtzaak aan te spannen tegen u en straffen uit te spreken (CGVS 26 januari 2010, p.4). Ook hier echter beperkt u zich tot vage algemene uitspraken. Zo verklaarde u dat u op allerlei wijzen werd bedreigd. Op de vraag over het soort straf waarmee u bedreigd werd (CGVS 4 oktober 2010, p.6-7), bleven uw antwoorden algemeen en u verklaarde opnieuw dat hij van alles tegen u kon aanspannen. Op de vraag met wat voor rechtszaak u werd bedreigd, zei u dit niet meer te herinneren. Gezien de aard van de door u aangehaalde problemen kan echter op zijn minst verwacht worden dat u op een meer heldere wijze de inhoud van de dreigementen kan aangeven. Dat u zich in uw antwoorden voortdurend tot algemene uitspraken beperkt, is dan ook onaannemelijk en doet twijfels rijzen over de door u verklaarde vrees. Erg opmerkelijk is het gegeven dat V.(...) A.(...) u éénmaal in persoon eiste stemmen te ronselen, maar dat u zich niet herinnert waar dit juist gebeurde (CGVS 26 januari 2010, p.3-4). U verklaarde op het tweede gehoor dat hij u ergens in het dorp gezien heeft, maar dat u verder geen details kan vertellen. Op het laatste gehoor voor het CGVS (CGVS 4 oktober 2010, p.5) verklaarde u echter dat u zich niet kan herinneren waar u hem juist gezien hebt omdat u een lange weg hebt afgelegd, alleen gereisd bent naar België, en daardoor slechts vage herinneringen hebt. Op de vraag dat hij nochtans de persoon is die aan de basis ligt van uw vrees en dat de confrontatie met hem dan toch zou moeten bij blijven, verklaarde u dat u na de problemen in Armenië ook problemen in Rusland hebt gekend wat uw geheugen sterk heeft beïnvloed. Nochtans is uw verklaarde vrees voor vervolging jegens deze man het hoofdmotief van uw beslissing om Armenië te verlaten, en kan verwacht worden dat u meer gegevens over dit moment kan vertellen. U slaagt er dan ook niet in overtuigende argumenten te leveren dat u werkelijk gevraagd werd stemmen te ronselen door V.(...) A.(...), wat de aanleiding was voor uw verdere problemen met hem. Uw gebrekkige kennis van bovenstaande vaststellingen trachtte u tijdens de gehoren uit te leggen op basis van uw geheugengerelateerde problemen, en u verklaarde meermaals dat u zich de feiten niet kon herinneren wegens spanningen en stress. Er moet worden opgemerkt dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij heeft meegemaakt, maar toch kan verwacht worden dat de essentie van het asielrelaas op coherente wijze wordt uiteengezet, hetgeen in casu niet het geval is. U verwees naar het psychiatrische attest dat u voorlegde (CGVS 12 juli 2010, p.4; CGVS 26 augustus 2010, p.3). Echter zegt dit document inhoudelijk niets over de gezondheidsproblemen die u concreet ervaart, noch over de redenen, en het vermeldt alleen dat u tweemaal voor behandeling bent geweest bij de psychiater, op 11 mei 2010 en 17 juni 2010. U legde ook nog een door dezelfde psychiater ingevulde vragenlijst neer. Er moet gesteld worden dat we begrip kunnen opbrengen voor de eventuele moeilijkheden die u ondervindt, maar dit document kan bovenstaande conclusie niet wijzigen. Het betreft hier immers een schematisch attest dat door de DVZ wordt geëist in verband met een aanvraag tot verblijf omwille van medische redenen (Vw Art.9ter). In zijn algemeenheid is dergelijk attest echter zeer weinig bruikbaar in de asielprocedure omdat het steevast leidt tot stereotype antwoorden. Meerbepaald blijkt uit de verwoording van de antwoorden op de vragenlijst duidelijk dat hiervoor met name een beroep is gedaan op uw zelfinschatting (L'intéressé se plaint de ...) zonder enige vermelding van objectieve medische- en/of psychodiagnostische onderzoeken waarop de vaststellingen gebaseerd zouden zijn. Verder is de melding in dit attest dat de eventuele moeilijkheden die u ondervindt ontstaan zijn sinds de gebeurtenissen in Armenië en Rusland evengoed gebaseerd op uw verklaringen waardoor de bewijswaarde ervan wordt ondermijnd. Deze

beweringen inzake uw medisch-psychologische toestand kunnen de beoordeling van de hierboven opgenoemde vaststellingen aangaande uw asielerklaringen geenszins wijzigen. Op het derde gehoor voor het CGVS (CGVS 4 oktober 2010, p.11) legde u een medisch attest voor waarin wordt bevestigd dat u een maagzweer heeft, maar op geen enkel ogenblik wordt er gemeld dat uw medische conditie u er van zou weerhouden om volwaardige verklaringen af te leggen. In ondergeschikte orde dient nog het volgende te worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het eneraal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept (cf. éénmalige aanhouding, bedreigingen) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008, hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren. Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofde geen aanmerkelijke vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. De andere door u aangebrachte documenten, uw militair boekje, uw geboorteakte, uw studentenkaart, uw diploma's, uw Russisch rijbewijs, uw Armeens tractorrijbewijs, en uw Russisch tractorrijbewijs, bevatten louter persoonsgegevens en kunnen aldus deze conclusie niet wijzigen. Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegd Armeens rijbewijs, dat u inmiddels hebt omgeruild voor een Belgisch rijbewijs, bevat louter persoonsgegevens. Er dient eveneens te worden opgemerkt dat u verklaarde dit rijbewijs te hebben gekocht tegen betaling in Rusland (CGVS, 4 oktober 2010, p.10) hetgeen de bewijswaarde van dit document in ernstige mate reduceert.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker merkt op dat corruptie en het dwingen tot betalen van smeergelden nog steeds een courante praktijk is en dat het Commissariaat-generaal bijgevolg verkeerdelijk stelt dat er actueel in Armenië geen situatie van smeergeldpraktijken bestaat. Verzoeker stelt dat er sinds 2002 pogingen worden ondernomen om de corruptie aan te pakken, maar dat de corruptie niet is verminderd. Verzoeker verwijst hierbij naar de 'Transparency International Corruption Perception Index 2010', waarin Armenië lager scoort dan in 2008 en 2009. Het is volgens verzoeker algemeen bekend dat vrijwel alle bestuursleden banden hebben met oligarchen uit de zakenwereld. Verzoeker besluit dat het politieke en juridische systeem in Armenië geheel corrupt is en dat hij dit in persoon heeft kunnen vaststellen. Het feit dat hij een succesvolle praktijk had als tandtechniker maakte dat de burgemeester hem smeergelden vroeg en door zijn goede reputatie werd hem gevraagd om stemmen te ronselen bij de bevolking. Verzoeker weigerde dit waardoor zijn praktijk werd vernield en hij door de politie werd vastgehouden en geslagen. Het verwijt uit de bestreden beslissing dat hij zijn praktijk als tandtechniker niet kan bewijzen wordt volgens verzoeker verklaard door het feit dat hij in allerijl het land is weggevlucht zodoende dat hij enkel de noodzakelijke zaken heeft meegenomen. Zijn situatie was zo erg dat het hem niet kwalijk kan worden genomen dat hij er niet aan dacht de nodige documenten mee te nemen naar België. Hij kon in zijn geboorteland ook niet om hulp vragen van de politie van Surenavan aangezien deze onder de macht staat van de burgemeester, de man waarmee verzoeker problemen had op de dag van de verkiezingen, die verzoeker verplichtte tot het ronselen van stemmen voor presidentskandidaat Serge Sargsyan en die fraude toeliet. De burgemeester had nauwe banden met de president, die op frauduleuze wijze werd verkozen waardoor

verzoeker nergens meer veilig was in zijn land van herkomst. Vanaf het ogenblik dat verzoeker een vijand is geworden van de burgemeester, was er sprake van vervolging in zijn hoofd, zo stelt verzoeker. Indien verzoeker terug moet naar zijn land van herkomst, is het een kwestie van tijd vooraleer hij wordt vermoord door de burgemeester.

2.2. Waar verzoeker beweert dat in de beslissing wordt gesteld dat er actueel in Armenië geen situatie van smeergeldpraktijken bestaat, merkt de Raad op dat verzoeker iets leest in de bestreden beslissing wat er niet in kan gelezen worden. Nergens wordt immers bevestigd noch ontkend dat er in Armenië smeergeldpraktijken zouden bestaan. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn algemene betoog over de corruptie in Armenië opbouwt rond een verwijzing naar de 'Transparency International Corruption Perception Index 2010'. Een verwijzing naar de algemene situatie van corruptie zonder dit concreet te betrekken op zijn persoonlijke toestand, kan onmogelijk aanvaard worden als een bewijs van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.

2.3. Verzoeker herhaalt voor het overige zijn asielrelaas. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten of bewijzen in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft.

2.4. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij inspanningen levert om zijn relaas zoveel mogelijk te staven met bewijsstukken. Verzoeker laat na het bestaan van zijn praktijk en de vernieling ervan aan te tonen met overtuigingsstukken. Door te stellen dat hij halsoverkop zijn land diende te verlaten, slaagt hij er niet in dit totale gebrek aan bewijs te vergoelijken. Verzoekers argument is vooral niet bij machte om te verklaren waarom er op heden nog steeds geen enkel begin van bewijs werd voorgelegd. Verzoeker is immers sinds december 2009 in België en beschikte dus over voldoende tijd om alsnog documenten te bekomen. Uit niets blijkt dat hij of zijn advocaat inspanningen hebben geleverd om alsnog enig bewijsstuk te verwerven. Integendeel, verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij geen contact meer heeft gehad met zijn familieleden, sinds zijn aankomst in België en dat hij niet getracht heeft meer informatie te bekomen over de huidige situatie in Armenië (stuk 3, gehoorverslag CGVS 4/10/2010, p. 9). Nochtans blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij nog een broer heeft die in Armenië verblijft (stuk 7, gehoorverslag CGVS 12/07/2010, p. 2). De houding van verzoeker getuigt van desinteresse en doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoeker de overige concrete motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat zodat deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd en de Raad deze tot de zijne maakt. Meer bepaald gaat het om het gebrek aan actueel karakter van de door verzoeker ingeroepen problemen. Zo beweerde verzoeker verkeerdelijk dat A. nog steeds een machtspositie heeft en bleek hij niet op de hoogte te zijn van diens functie (stuk 5, gehoorverslag CGVS 26/08/2010, p. 8-10; stuk 7, gehoorverslag CGVS 12/07/2010, p.11, p. 14; stuk 3, gehoorverslag CGVS 4/10/2010, p. 8-9, 13). Verder legde hij verder vage verklaringen af over essentiële zaken, onder andere over de aard van de rechtszaak die tegen hem zou worden aangespannen en over de plaats waar V.A. hem benaderde om stemmen te ronselen (stuk 5, gehoorverslag CGVS 26/08/2010, p.3-4). Verzoeker tracht, zo wordt in de bestreden beslissing gesteld, de vaagheid te verklaren door zich te beroepen op geheugen gerelateerde problemen, maar toont geenszins concreet aan dat zijn medische conditie hem zou beletten om volwaardige verklaringen af te leggen. In ondergeschikte orde wordt in de beslissing op grond van de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, gewezen op het feit dat de problemen naar aanleiding van de verkiezingen van 2008 actueel geen aanleiding meer geven tot vervolging of ernstige schade. Verzoeker vecht deze motieven niet aan hoewel deze op overtuigende wijze aantonen dat zijn asielrelaas ongelooftwaardig is.

2.6. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waardoor hij zich evenmin langer kan steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. Er werd geen schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN